

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/128/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122204904
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122204904.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobkyne: I., proti žalovanému: P., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.07.2022, č.k. 15C/44/2022-19, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že uložil žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou času a miesta procesných úkonov (výrok I.). V tej súvislosti žalobkyni uložil, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala žalobu o ochranu osobnosti (výrok II.). Ďalej žalovanému uložil, aby nevstupoval do spoločného rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele reg. C, parc. č. XXXX (ďalej dom s pozemkom) zapísaného na LV č. XXXX pre okres K., obec D., katastrálne územie D. (výrok III.). V súvislosti s touto povinnosťou uložil súd prvej inštancie žalobkyni, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti ostatným podielovým spoluvlastníkom žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (výrok IV.). Vo zvyšku súd návrh zamietol (výrok V.) a napokon rozhodol, že o náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí o veci samej (výrok VI.).

2. Vec právne posúdil podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP, ktoré považoval za dôvodné aplikovať v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť.

3. Súd prvej inštancie mal z listinných dôkazov zistené, že žalobkyňa a žalovaný sú bývalými manželmi a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 8C/113/92-18 zo dňa XX.XX.XXXX právoplatným dňa XX.XX.XXXX. Z manželstva pochádza plnoletá dcéra P., nar. v r. XXXX. Všetci traja sú podielovými spoluvlastníkmi domu s pozemkom, ktorý slúži na bývanie. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č. k. 0T/22/2020-56 zo dňa 09.02.2020 právoplatným dňa 09.02.2020 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že dňa 04.02.2020 v presne nezistenom čase v obci D. v rodinnom dome súp. č. XXX sa proti žalobkyni rozbehol s kutáčom v ruke, pričom na ňu kričal, že ju zabije, vulgárne jej nadával a chcel ju udrieť, avšak stihla sa schovať za dvere domu, na ktorých rozbil sklenenú výplň a dňa 05.02.2022 v čase asi o 16.30 hod pod vplyvom alkoholu jej uzamkol vstupnú bránu na pozemok rodinného domu č. XXX v obci D. a odmietal bránu otvoriť, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že keď sa vráti, ju zabije. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov s probačným dohľadom, ktorý bol odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov s probačným dohľadom. Uložený mu bol zákaz požívania alkoholických nápojov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/22/2020 zo dňa 18.05.2021 bolo rozhodnuté, že žalovaný sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia s probačným dohľadom uloženého mu rozsudkom č.k. 0T/22/2020-56 zo dňa 09.02.2020 právoplatným

dňa 09.02.2020, a preto trest v trvaní 10 mesiacov vykoná. Sťažnosť povinného proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá ako nedôvodná (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tos/82/2021-121 zo dňa 29.09.2021). Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/117/2020-223 zo dňa 25.02.2021 právoplatným dňa 25.02.2021 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že dňa 15.09.2020 približne o 10.00 hod sa stretol v priestoroch hospodárskej budovy, ktorá sa nachádza v blízkosti rodinného domu D. XXX, so žalobkyňou, ktorej s použitím vulgarizmu povedal, že či sa jej nezjaví, pričom obvinenému bol známy vek poškodenej, pretože s ňou dlhodobo žil v spoločnej domácnosti. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov. Podľa lustrácie v registri ZVJS žalovaný vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v L., v trvaní od 05.11.2021 do 02.09.2022.

4. Z uvedeného skutkového stavu mal súd prvej inštancie v čase vydania neodkladného opatrenia za osvedčené, že žalovaný bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody, pričom trest vykonával za spáchaný trestný čin voči žalobkyni a v krátkej dobe bolo možno predpokladať, že bude prepustený na slobodu. Tým odpadnú akékoľvek obmedzenia kontaktu žalovaného so žalobkyňou. Vzhľadom na minulé konanie žalovaného, ktorý sa dopustil trestných činov nebezpečného vyhrážania voči žalobkyni, a to dokonca aj v skúšobnej dobe podmieneného trestu, bolo podľa súdu prvej inštancie namieste, aby v prípade prepustenia žalovaného na slobodu bola obmedzená možnosť jeho kontaktu so žalobkyňou, tak aby nedošlo k ohrozeniu jej telesnej a duševnej integrity. Podľa súdu prvej inštancie môže mať žalobkyňa dôvodne obavu o svoj život, zdravie, prípadne môže mať obavu z opakovania tohto konania, ktoré by mohlo nastať v prípade, ak by povinný ju po návrate z výkonu trestu mohol vyhľadať a stýkať sa s ňou osobne bez akéhokoľvek obmedzenia. Potreba dočasnej ochrany žalobkyne bola podľa súdu prvej inštancie opodstatnená o to viac, keď žalovaný požíva alkoholické nápoje (uložený mu bol zákaz ich požívania), a mal za to, že jeho správanie po jeho prepustení na slobodu môže byť v dôsledku požitia alkoholických nápojov nevyspytateľné. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie návrhu v podstatnej časti vyhovel. Vo zvyšku návrh zamietol, pretože nepovažoval za dôvodné nariaďovať neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia, ako to žiadala žalobkyňa, ale dospel k záveru, že na toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia musí nadväzovať ešte aj konanie vo veci samej. Súd prvej inštancie preto uložil žalobkyni povinnosť podať žaloby vo veci samej, ktoré špecifikoval vo výroku.

5. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia považoval súd prvej inštancie za opodstatnené až v konečnom rozhodnutí vo veci samej vydanom v nadväzujúcom meritórnom konaní.

6. Proti nariadeniu neodkladného opatrenia podal odvolanie žalovaný, ktorý s rozhodnutím nesúhlasil a žiadal návrh žalobkyne zamietnuť. Obavy z násillia voči žalobkyni nepovažoval za opodstatnené. Uviedol, že naopak on má obavu o svoj život a slobodu, pretože v minulosti ho žalobkyňa fyzicky i verbálne napadla. Tiež sa mu vyhrážala, že ho zabije alebo pripraví o slobodu, čo sa jej aj podľa žalovaného podarilo. Ďalej uviedol, že žalobkyňa v minulosti napadla aj ich spoločnú dcéru, k čomu predložil záznam zo dňa 02.12.2020. Vzhľadom na to mal žalovaný zato, že agresorom a dôvodom vzniku všetkých problémov je sama žalobkyňa. K odvolaniu žalovaný predložil čestné vyhlásenie spoločnej dcéry zo dňa 02.08.2022 o tom, že dala žalovanému povolenie na vstup do domu s pozemkom v rozsahu jej spoluvlastníckeho podielu 1 a povolenie na starostlivosť a opravy domu v rozsahu jej podielu. Ďalej pripojil čestné vyhlásenie spoločnej dcéry o tom, že žalobkyňa ju pod vplyvom alkoholu dňa 02.12.2020 fyzicky napadla, a to v prítomnosti detí spoločnej dcéry. Uvedené bolo podľa čestného vyhlásenia dôvodom pre odchod spoločnej dcéry do ČR. Žalovaný pripojil aj potvrdenie polície o podaní oznámenia o priestupku zo dňa 02.12.2020 zo strany spoločnej dcéry na žalobkyňu a záznam o podaní uvedeného oznámenia obsahujúci výpoveď spoločnej dcéry popisujúci slovné a fyzické útoky žalobkyne voči spoločnej dcére.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu s odvolaním nesúhlasila a žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Poprela tvrdenia žalovaného o násillí z jej strany voči žalovanému a zdôraznila, že právoplatné odsúdenia preukazujú opak. Vyjadrenia spoločnej dcéry považuje za jej nedôvodné zaťahovanie do veci strán sporu a hoci má s dcérou komplikovaný vzťah, bola žalobkyňa prekvapená z postoja spoločnej dcéry. Na svojom stanovisku zotrvala aj v ďalšom priebehu odvolacieho konania.

8. Žalovaný v stanovisku k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že jej tvrdenia o násillí voči žalobkyni sa nezakladajú na pravde a len na základe vymyslených skutočností bol väzobne stíhaný. Uviedol, že nikdy

nemal a nebude mať v úmysle sa žalobkyni pomstiť, a preto sú jej obavy neopodstatnené. Opätovne zdôraznil násilnú povahu žalobkyne, Poprel, že by akokoľvek ovplyvňoval a zaťažoval do veci ich spoločnú dcéru, o čom svedčí i to, že v čase incidentu dcéry so žalobkyňou, na ktorý poukázal v odvolaní bol vo výkone trestu a jeho vplyv na dcéru bol preto vylúčený.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 355 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Obe citované ustanovenia CSP umožňujú formou neodkladného opatrenia zabezpečiť ochranu fyzických osôb pred ohrozením telesnej alebo duševnej integrity zo strany inej osoby. Ohrozením telesnej integrity je fyzické násilie alebo jeho hrozba. Ohrozením duševnej integrity je psychické násilie alebo jeho hrozba, kam patrí aj nebezpečné vyhrážanie. Rozdiel medzi citovanými ustanoveniami je len vo vymedzení priestoru, v ktorom sa ochrana podľa nich poskytuje. V prvom prípade sa jedná o obydlie, v druhom o akýkoľvek priestor.

13. Odvolanie žalobcu je založené na tom, že z jeho strany k fyzickému a psychickému násiliu voči žalobkyni nedošlo, ale naopak, bola to podľa neho práve žalobkyňa, ktorá sa uvedeným spôsobom správala voči nemu. Podkladom nariadeného neodkladného opatrenia však boli rozhodnutia súdu v trestnom konaní, ktorými bol žalovaný odsúdený za násilné správanie voči žalobkyni.

14. Podľa § 193 veta tretia CSP, súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

15. Z príloh odvolania žalovaného je zrejmé, že vzťahy medzi stranami sporu, a aj v širšom okruhu - s ich spoločnou dcérou, nie je možné vyhodnotiť čierno bielo, teda jednoznačne v prospech jedného a v neprospech druhého. Jedná sa o dlhodobý sa vyvíjajúci konflikt, v ktorom je v súčasnosti prakticky nemožné zistiť jeho pôvodcu. Tiež nie je zrejmé, do akej miery je prípadné negatívne konanie žalobkyne, na ktoré intenzívne poukazuje žalovaný, a ktoré možno mať za osvedčené z vyhlásení spoločnej dcéry, iba obrannou reakciou alebo nie. Jednoznačne však možno mať vo veci za osvedčené, že medzi stranami sporu dochádza k násiliu, a že práve žalovaný bol v trestnom konaní uznaný vinným za takéto násilie voči žalobkyni. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 193 CSP musí súd v občianskoprávnom konaní vychádzať v stanovenom rozsahu z trestných rozhodnutí a nemôže dané otázky posudzovať odlišne od záverov obsiahnutých v právoplatných rozhodnutiach trestných súdov. Vzhľadom na to nebolo možné akceptovať odvolacie námietky žalovaného a pôvodcu násilia posúdiť v danom prípade inak ako to urobil súd v trestnom konaní. Správne preto súd prvej inštancie videl v predpokladanom návrate žalovaného z výkonu trestu hrozbu opätovného opakovania sa násilia voči žalobkyni a napadnutým rozhodnutím správne vylúčil prítomnosť žalovaného z obydlija žalobkyne ako aj z jej bezprostrednej blízkosti, pokiaľ sa bude žalobkyňa zdržiavať mimo obydlija. Správne tiež rozhodol o dočasnosti uvedených opatrení a uložil žalobkyni povinnosť podať žaloby vo veci samej, ktoré sú spôsobilé upraviť pomery medzi stranami natrvalo.

16. Vzhľadom na uvedené nebolo odvolanie žalovaného dôvodné, odvolací súd sa s napadnutým rozhodnutím a jeho odôvodnením stotožnil, a napadnuté rozhodnutie preto potvrdil.

17. O trovách tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 262 ods. 1 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).